

3. ΚΡΙΣΕΙΣ & ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΔΙΑ ΝΑ ΠΑΡΟΥΝ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΔΗΜΟΔΙΔ.

I Αίτια και σχηματισμός

της Ένώσεως

Η ένωση των Βουλγάρων δημοδιδασκάλων εινε ο καρπός δυσμενών περιστάσεων, εν μέσω των οποίων εφρέθησαν ο δημοδιδάσκαλος και το σχολείον δεκάδα; τινάς έτων μετά την άπελευθέρωσιν εκ του τουρκικού ζυγού. Ω; συμβαίνει με κάθε νέαν κρατικήν οργανώσιν, τοιουτοτρόπως και εν Βουλγαρία κατά τα πρώτα έτη της άπελευθερώσεως ή δύναμις του Κράτους κατηρέθυσεν όλας τας φροντίδας της προς τηνύλικήν Ισχύν, προς τον στρατόν και την διοίκησιν. Το σχολείον και οι δημοδιδάσκαλοι, όσοι έμειναν εν αυτώ — διότι μέγα μέρος αυτών έστράφη προς άλλους διοικητικούς κλάδους — εφρέθησαν εις κατώστασιν αξιοθρήνητον.

Το σχολείον δέν υπήρξε τότε, παρά ένα εκκλησιαστικόν κελλίον, και ο δημοδιδάσκαλος διδάσκαλος σχολικός συγχρόνως χειρώνας. Ουδέν σύστημα, ουδεμία σχολική οργανώσις, ουδεμία άπογραφή, και ο μισθός του δημοδιδασκάλου έκαλονίζετο καθ' όν τρόπον και αι άποδοχαί του άγροφύλακος του χωρίου. Όσον άρραβή διέ την παιδαγωγικήν μέθοδον, περί αυτής ουδείς ήδύνατο να σκεφθή.

Ανευ ουδεμιώς νομιμότητος, υποχρεωμένος καθ' έκαστον έτος να περιπλανάται από πόλεως εις πόλιν και από χωρίου εις χωρίον, διά να ζητήση εν αυταίς ένα διορισμόν, έστρημένος παντός δικαιώματος, εγκαταλειμμένος και λησμονημένος από την Πολιτείαν, υποχρεωμένος ν' άρκηται εις ένα άθλιον μισθόν ο Βούλγαρος δημοδιδάσκαλος άρχίζει ένσυνήκως να άγανακτείται ως άτομον δυσχερηστέρημενον και διαμαρτυρούμενον. Κατ' άρχάς διά των διδασκαλικών περιουσιακών και διά των αναφορών προς την Βουλήν αι διαμαρτυρίαι έγένοντο πάντοτε συχνότεραι, πλην δέν έπρόκειτο, ει μή περί μεμονωμένων και κατά τόπους ενεργειών και χωρίς κανένα σύστημα, ότε κατά τό 1891 όλοι αι πρώτοβουλιαί και όλοι οι διασπαρμένοι άγώνες ήνώθησαν εις μίαν μόνην Ένωσιν. Αυτή υπήρξεν ή Ένωσις των Βουλγάρων δημοδιδασκάλων.

Ω; οργανώσις περιλαμβάνουσα άτομα του αυτού επαγγέλματος είχε τας θύρας της άνοιχτάς εις όλας τας κατηγορίας του διδακτικού προσωπικού από του δημοδιδασκάλου μέχρι του καθηγητού του πανεπιστημίου. Χάρης εις πολυάριθμα ιστορικά αίτια ο έθνικός Βούλγαρος δημοδιδάσκαλος φέρει εν έαυτώ την ιδεολογίαν και την καρτεροφυξίαν εν τώ άγώνι, εν τώ όποίω διεκρίθησαν οι άναστατάι μας κατά την εποχήν της άπελευθερώσεώς μας εκ του τουρκικού ζυγού.

Αυτή ή ιδεολογία και αυτη ή καρτεροφυξία του Βουλγάρου δημοδιδασκάλου συνετέλεσεν ώστε να εισέλθη ουτός εις την επαγγελματικήν του οργανώσιν και να έπισημασίση αυτήν. Ήδη κατά το πρώτον συγκροτηθέν συνέδριον, καιτοι ο ύπουργός της Παιδείας έπιληροφόρηθη τί έπείλε να λεχθή εν αυτώ, διατι οι Βούλγαροι δημοδιδάσκαλοι οργανώθησαν και τι εκέκταντο καί κίριον διά την σχολικήν ύπόθεσιν, όμως ήνοιθη να συμφωνήση προς τας άπόφαις μας. Έκ τούτου, δηλ. από της πρώτης στιγμής της οργανώσεώς μας εφρέθημεν εις όξειαν αντίθεσιν προς την επίσημαν σχολικήν έξουσίαν.

Καιτοι το πρώτον τούτο βήμα προς συνεννόησιν και άρραβίαν φίλιαν προς την επίσημαν έξουσίαν υπήρξε διά την ένωσην των δυάρετων όμοι; ή εχθρότης; αυτη του Ύπουργού της Παιδείας προς την οργανώσιν των δημοδιδασκάλων συνετέλεσε πολύ εις τό να προφιλώση την τελειότητα ταύτην από όλισθηρός κινεματικής, και έμφανίσει ή έξουσία και ή πολιτική. Η Ένωσις των Βουλγάρων δημοδιδασκάλων ύπεστήριξε και ένίσχυσε την ιδεολογίαν παρά τή δημοδιδασκαλίω. Αυτή ή επίσημος κατέστησε την σκέ-

ψιν και την κριτικήν ανεξαρτήτους εν τή δικαιοδοσίω της εκπαιδεύσεως και άγωγής διαφυλάξασα ανεξάρτητον άπολύτως την θέσιν της επαγγελματικής οργανώσεως εν ΤΗ ΣΧΕΣΕΙ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΕΠΙΣΗΜΑ ΟΡΓΑΝΑ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ.

II

Σκοπός, άρχαι και μέθοδοι

Εθδός από των πρώτων βημάτων του οργανωτικού της βίου ή Ένωσις των Βουλγάρων δημοδιδασκάλων έστηρίχθη επί της βάσεως του έλευθέρου συνδικαλισμού διακηρύξασα τας ακόλουθους άρχάς:

1. Ουδέτερότητα προς τας πολιτικάς πεποιθήσεις των μελών της δημοδιδασκαλίον.

2. Έν επαγγέλματι, άρα μία οργανώσις. Διά τούτο, όλοι οι δημοδιδάσκαλοι και όλοι αι διδασκαλίσαι της Χώρας άρειλουν να ένωθουν εις μίαν Ισχυράν διδασκαλικήν ένωσην.

3. Έλευθερία της σκέψεως, της κριτικής και της γνώμης.

4. Δρασίς ομόθυμος ύποχρεωτική εις τας κοινάς ενεργείας και άκριβής εκτέλεσις των αποφάσεων των συνεδρίων, του καταστατικού και των κανονισμών.

5. Η οργανώσις, ως ένωσις καθαρώς επαγγελματική, εινε ανεξάρτητος και έλευθέρω πάση; ύποχρεώσεως προς πάντα τα πολιτικά κόμματα.

6. Συνεργασία και ελληκρινής ύποστήριξις προς άλλας επαγγελματικές ένώσεις, οίαι των σιδηροδρομικών, των ταχυδρομικών, των τραπεζικών, των νοσοκόμων, των δικαστών και άλλων, εν όλω 19 οργανώσεων, όσάκις θα έπρόκειτο περί κοινών διεκδικήσεων.

Συμφώνως προς τας άνωτέρω άρχάς ή Ένωσις των Βουλγάρων δημοδιδασκάλων άνέγραψε επί της σημαίης της τον εξής σκοπόν: α' Η Ένωσις μνημνά περί προστασίας της ανεξαρτησίας του δημοδιδασκάλου ως πολίτου και δημοσίου λειτουργού, καθως και περί της άσφαλείας της οίκονομικής του θέσεως. β' Η Ένωσις άποσκοπει εις την κανονικήν και προοδευτικήν ανάπτυξιν του έργου του σχολείου εν τώ τόπω.

Εις την οργανώσιν εισέρχονται όλοι οι σύλλογοι των δημοδιδασκάλων, οι όποιοι άποδέχονται τον παρ' αυτής επιδιωκόμενον σκοπόν και οι όποιοι περιλαμβάνουν τ' ελάχιστον δέκα δημοδιδασκάλους ως μέλη των.

Μέλος της Ένώσεως των δημοδιδασκάλων δύναται να εινε κάθε δημοδιδάσκαλος ανεξαρτήτως κατηγορίας, φίλου, θερμοκείας και πολιτικού κόμματος, εις τό όποιον άνήκει, άρκεί να σ' μμορφώται προς τας διατάξεις του καταστατικού και τας άποφάσεις των γενικών συνελεύσεων.

Έν τώ άγώνι της να προστατεύση τον δημοδιδάσκαλον και τό σχολείον ή Ένωσις προσφεύγει εις

πάντα τὰ νόμιμα μέσα, οἷα εἶνε: ἡ κριτική, αἱ δια-
μαρτυροίαι, αἱ ἀναφοραὶ, ὁ ἀποκλεισμός, ἡ ἐπίδειξις.

